

РЕШЕНИЕ

№ 5471

гр. София, 21.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 05.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1118** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл.
145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 13, ал. 5 от
Закона за социалното подпомагане.

Образувано по жалба, подадена от Н. Г. Д. срещу Заповед №ЗСП/Д-С-М/1381/25.11.2020г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - М., с която е отказана целева помощ за отопление на основание чл. 2, ал. 1 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 4 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП), потвърдена с Решение №22-РД06-0308 от 29.12.2020г. на Директора на РДСП С.- град. Претендира отмяна на решението.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна и че жалбоподателката отговаря на законовите условия за получаване на помощ за отопление с електроенергия. Излага, че заедно със сестра ѝ имат в съсобственост S идеални части от поземлен имот (зеленчукова култура) с площ от 1,681 дка, находящ се в местност К., в землището на [населено място] и тя е собственик само на 0,840 дка от имота. Освен това твърди, че имота попада в масив „бяло петно“ и не е източник на доходи. Заявява, че заедно със сестра ѝ имат вписан договор за наем от месец февруари 2010 г. за поземлен имот (зеленчукова култура) с площ от 1,681 дка, находящ се в местност К., в землището на [населено място], който е изтекъл през 2016г. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован се явява лично,

заедно с процесуалния си представител адв. М. и моли съда да отмени заповедта по изложени съображения в нея. Претендира разноски, представя списък с разноските.

Ответникът, чрез упълномощен юрисконсулт оспорва жалбата и изразява становище за правилност на заповедта.

Софийска градска прокуратура не се представлява и не взима становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, въз основа на доказателствата приема за установено следното:

С входящ номер ЗСП/Д-СМ/1381 от 16.10.2020 г. (л. 37 от делото) жалбоподателят Н. Г. Д. е подала пред директора на Дирекция „Социално подпомагане” - М. Заявление – декларация, за отпускане на целева помощ за отопление с топлоенергия. В раздел VIII от формуляра на молбата – декларация е отбелязала, че със съпругът ѝ живеят в собствено жилище и не притежават други недвижими имоти – земеделска земя и движими вещи. По повод подаденото заявление-декларация е извършена социална анкета, направени са съответните служебни справки, в т.ч. и в Агенция по вписванията, и е изготвен социален доклад, в който са отразени констатираните от социалната анкета обстоятелства. От извършената служебна проверка в Агенция по вписванията е установено, че г-жа Д. заедно със сестра ѝ имат вписан договор за наем от месец февруари 2010 г. за поземлен имот (зеленчукова култура) с площ от 1,681 дка, находящ се в местност К., в землището на [населено място]. Установено е, че семейството имат извършени продажби на недвижими имоти последните 5 години, които не са декларираны в ЗД, с материален интерес под 60 кратния размер на ГМД и г-жа Д. притежава 5 идеални части от горепосочения недвижим имот. За поземления имот има сключен договор за наем със срок до 2016г.

Тези факти не се отричат от жалбоподателя в жалбата по делото. В социалния доклад е направено предложение целевата помощ за отопление за отоплителен сезон 2020/2021 г. да бъде отказана, тъй като семейството не отговаря на условията на чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП - г-жа Н. Г. Д. притежава идеални части от недвижим имот (поземлен имот - зеленчукова култура с площ от 1,681 дка в местност К. в землището на [населено място]), който е източник на доходи и може да бъде източник на доходи. Заявлението- декларация е обработено и въз основа на социалния доклад. С оспорената заповед №ЗСП/Д-С- М/1381 от 25.11.2020 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане” – М. целевата помощ за отопление за отоплителен сезон 2020/2021 г. е отказана с мотив: „Не е изпълнено условието на чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП - семейството притежава недвижима собственост и/или идеални части от нея, която може да бъде източник на доходи, с изключение на вещите, които служат за обичайно потребление на лицето или семейството. Неспазено условие на чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП - семейството притежава недвижим имот, който е отдаден под наем и е източник на доходи”.

Н. Д. е оспорила тази заповед пред горестоящия административен орган – директора на РД „Социално подпомагане” – С. – град, който с Решение № 22-РД06 -

0308/29.12.2020г. е отхвърлил жалбата и е потвърдил заповедта. В решението е изложено, че от извършената служебна проверка за законосъобразност на обжалвания административен акт и от събраните писмени доказателства е установено, че на 16.10.2020 г. с вх. №ЗСП/Д-С-М/1381 г-жа Н. Г. Д. е депозирала в дирекция „Социално подпомагане" - М. заявление-декларация за отпускане на целева помощ за отопление с електроенергия на семейството ѝ. В заявлението- декларация г-жа Н. Г. Д. е декларирала, че със съпругът ѝ живеят в собствено жилище. Декларирала е, че не притежават други недвижими имоти. По повод подаденото заявление-декларация е извършена социална анкета, направени са съответните служебни справки, в т.ч. и в Агенция по вписванията, и е изготвен социален доклад, в който са отразени констатираните от социалната анкета обстоятелства. От извършената служебна проверка в Агенция по вписванията е установено, че г-жа Д. заедно със сестра ѝ имат вписан договор за наем от месец февруари 2010 г. за поземлен имот (зеленчукова култура) с площ от 1,681 дка, находящ се в местност К., в землището на [населено място]. В социалния доклад е направено предложение целевата помощ за отопление за отоплителен сезон 2020/2021 г. да бъде отказана, тъй като семейството не отговаря на условията на чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП - г-жа Н. Г. Д. притежава идеални части от недвижим имот (поземлен имот - зеленчукова култура с площ от 1,681 дка в местност К. в землището на [населено място]), който е източник на доходи и може да бъде източник на доходи. Заявлението- декларация е обработено и въз основа на социалния доклад, със заповед №ЗСП/Д-С- М/1381 от 25.11.2020 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане" - М. целевата помощ за отопление за отоплителен сезон 2020/2021 г. е отказана с мотив: „Не е изпълнено условието на чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП - семейството притежава недвижима собственост и/или идеални части от нея, която може да бъде източник на доходи, с изключение на вещите, които служат за обичайно потребление на лицето или семейството. Прието е, че не е спазено условието на чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП - семейството притежава недвижим имот, който е отдаден под наем и е източник на доходи".

В Решението са изложени мотиви, че в разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП не е предвидено изискване от имота реално да се получават доходи, а само да е обективно възможно такива доходи да бъдат получавани. Законодателят не е конкретизирал изискване по какъв начин могат да бъдат реализирани тези доходи - чрез отдаване под наем, аренда, чрез ликвидиране на съсобственост чрез делба или чрез прехвърлянето ѝ срещу заплащане. Към момента на издаване на заповедта на директора на дирекция „Социално подпомагане" - М. за отказ за отпускане на целева помощ за отопление за отоплителен сезон 2020/2021 г., притежаваните от г-жа Н. Д. идеални части от недвижим имот (поземлен имот - зеленчукова култура с площ от 1,681 дка в местност К., в землището на [населено място]) са източник на доходи и могат да бъдат източник на доходи. От извършената служебна проверка в Агенция по вписванията е установено, че г-жа Д. заедно със сестра ѝ имат вписан договор за наем от месец февруари 2010 г. за поземлен имот (зеленчукова култура) с площ от 1,681 дка, находящ се в местност К., в землището на [населено място].

С оглед гореизложеното, преценката на административния орган, че г-жа Н. Г. Д. притежава недвижима собственост, която може да бъде източник на допълнителни доходи, е правилна. Заповед №ЗСП/Д-С-М/1381 от 25.11.2020 г. на директора на

дирекция „Социално подпомагане" - М., с която на семейството на г-жа Н. Г. Д. е отказана целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2020/2021 година, е правилна и законосъобразна. Не е изпълнено условието на чл. 2, ал. 1 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Заповед №ЗСП/Д-С- М/1381 от 25.11.2020 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане" – М. с оглед разпоредбата на чл. 13, ал. 5, вр. ал. 2 от Закона за социалното подпомагане, вр. чл. 145, ал. 2, т. 1 АПК.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидените от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон.

Заповед №ЗСП/Д-С- М/1381 от 25.11.2020 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане" – М. е издадена от компетентен административен орган, в съответствие с правомощията, предоставени му с чл.13, ал.2, вр. ал.1 ЗСП, не се констатира и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Същата е мотивирана и постановена в резултат на правилно прилагане на материалноправната разпоредба на чл. 10, ал. 1, т. 4 и т.6 ППЗСП.

Разпоредбата на чл. 12, ал. 1, ал. 2 ЗСП постановява, че социалните помощи (месечни, целеви, еднократни) се отпускат след преценка на: доходите на лицето или семейството; имущественото състояние; семейното положение; здравословното състояние; трудовата заетост; възрастта; други констатирани обстоятелства. С Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. са определени конкретните условия и редът за отпускане на целева помощ за отопление. Според чл. 2, ал. 1 от тази наредба, освен, че лицата и семействата следва да отговарят на определени условия за размер на средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на молбата – декларация, те следва да отговарят и на установените в чл. 10 ППЗСП условия. Специалната наредба препраща и към изрично определени в правилника условия, които са общи, по отношение на месечните социални помощи. В конкретния случай отказът да бъде предоставена

целевата помощ за отопление е обоснован с това, че жалбоподателят не отговаря на условието на чл. 10, ал. 1, т. 4 ППЗСП – да не притежава движима и недвижима собственост и/или идеални части от нея, с изключение на случаите по т. 1, която може да бъде източник на доходи, с изключение на вещите, които служат за обичайно потребление на лицето или семейството.

За да ограничи кръга от лицата, които могат да се ползват от социални помощи, законодателят е въвел специални изисквания. Целите и философията на ЗСП са да бъдат подпомагани с обществени средства тези граждани, които без помощта на друго не могат да задоволяват основни жизненни потребности. Като е въвел ограничението по чл. 10, ал. 1, т. 4 ППЗСП Министерският съвет е въвел презумпцията, че притежателят на недвижими имоти и/или член на семейството му (в случая – самия жалбоподател) може да подпомага задоволяването на основните си жизненни потребности, чрез евентуално получаване на доходи от тези имоти. За да бъде отказано предоставяне на целева помощ за отопление, достатъчно е да са налице данни за притежавани от молителя или от член на неговото семейство недвижими имоти и/или движими вещи.

Не е спорно от страните, че жалбоподателя притежава недвижим имот, а именно S идеални части от недвижим имот (поземлен имот - зеленчукова култура с площ от 1,681 дка в местност К. в землището на [населено място]). Безспорно от страните е и факта, че този имот находящ се в местност К. в землището на [населено място] е включен в Заповед № ПО-09-641-1/16.09.2020г. по чл. 37в за обработваеми земи, представлява „бяло петно“ за стопанската 2020/2021г. и за него има подадено заявление за получаване на годишно рентно плащане. За имота е имало сключен договор за наем в периода 2010г.-2016г. и същият представлява източник на доходи. В последствие Г-жа Д. дори да не е била в състояние да отдава имота под наем е могла да го продаде и така да си набави средства за жизнените си потребности в съответствие с чл. 1, ал. 2, т. 1, чл. 2, ал. 1-3, чл. 11, ал. 2 от ЗСП.

Това обуславя извода, че Н. Д. не отговаря на изискванията на чл.10 ал.1 т.4 и 6 от ППЗСП- да не притежава недвижим имот, който да е възможен източник на доход, както и да не е отчуждавал в последните пет години недвижими имот срещу продажна цена. В тази насока съдът не би могъл да сподели и доводите на жалбоподателя за житейска справедливост, доколкото същите не съответстват на фактите по делото, независимо от тежкото здравословно състояние на Н. Д..

Съдът намира, че ответникът е изпълнил задължението си да установи наличието на фактическите основания, посочени в заповедта, както и изпълнението на законовите изисквания, свързани с издаването ѝ (чл. 170, ал. 1 АПК).

Предвид това, жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода от спора и претенциите на жалбоподателя за заплащане на разноски, такива не му се дължат. Съдът не дължи произнасяне по разноски, на ответника, тъй като не е направено искане за присъждане на разноски.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2
АПК Административен съд София - град, 60 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Н. Г. Д. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] против Заповед №ЗСП/Д-С-М/1381/25.11.2020г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - М., с която е отказана целева помощ за отопление на основание чл. 2, ал. 1 от Наредба №РД-07-5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 4 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП), потвърдена с Решение №22-РД06-0308 от 29.12.2020г. на Директора на РДСП С.- град.

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл. 13, ал. 7 (Нова - ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г/ от Закона за социалното подпомагане.

СЪДИЯ: